

her vil gjøre, tror jeg, at man nemt vil kunne staae den Sag, man egentlig vil fremme, og jeg vil derfor tage under Overveielse, om jeg til Bdie Behandling vil være med til at fastholde det, hvis det, som det vel sker, bliver vedtaget her i Dag. Med Hensyn til Endringsforslaget Nr. 2 vil jeg gjøre nogle Bemærkninger. Da den ærede Minister omtalte den Indskrænkning, som saavel Mindretallet som Flertallet havde gjort i § 1, 1ste Stykke, var det næsten, som han fortro, at han ikke havde forlangt flere fast ansatte Lærere. Deri mener jeg ligger den Betragtning: Havde jeg forlangt 30, havde jeg muligvis faaet 24. Jeg veed nu ikke, om det er Grunden til, at man er bleven staaende paa de 21, men jeg skal ganske vist indrømme, at da jeg skulde høre efter den ærede Ordfører for at finde Grunden, hvorfor man i Virkeligheden skulde gaa til saa mange Lærere, som man er gaaet til efter Flertallets Forslag, saa fik jeg blot den Oplysning, at man havde følt sig bunden ved, hvad Afgjørelsen lød paa i Fjor. Altsaa paa det blev det motiveret; man henholdt sig til det, at man bandt sig i Fjor. Da jeg saa efter ser Betænkningen fra i Fjor, fandt jeg ikke der Noget om, hvorfor de forskjellige Sag ere bleve tilførte. Jeg vilde derfor ønske, at den ærede Ordfører, naar han faaer Ordet, giver os Grunden, hvorfor man har forøget dette Lærerantal, saa at det kan komme til at staa klart for Thinget, hvorfor vi skulle gaa til den Forøgelse; det maa man virkelig have noget Bestemt frem om, og det var det, jeg ventede at faae. Naar jeg har været med til at indskrænke Bestemmelsen ud over det, som Flertallet har gjort, skal jeg give mine Grunde derfor. Den første Indskrænkning efter Mindretallets Forslag gaar ud paa, at der kun skal fast ansættes een Lærer i Husdyrbrugsfaget, medens Forslaget lyder paa to, hvad Flertallet har tiltraadt. Denne Post er tidligere meget fyldestgjørende bleven udfyldt af en afdød Professor. Efter hans Død havde man ikke lige ved Haanden den Mand, man mente fuldt ud kunde udfylde Pladsen. Ved Siden af den unge Mand, der nærmest kunde udfylde Pladsen, tog man saa en Medhjælper, for at vedkommende unge Mand desto mere kunde uddanne sig til at udfylde Pladsen. Men nu lader det til,

at man, da han er fuldt færdig til at kunne overtage denne Plads, har sagt, at det i Grunden er en Stam nu at jage den konstituerede Mand bort, og man foreslaar derfor to Pladser; jeg ser i det Mindste ingen anden Grund dertil. Naar man i hvert Hovedsag har een fast Lærer, skulde jeg mene, at det var nok. Naar man paa alle andre Omraader antager Docenter og Hjælperere, hvorfor vil man da paa det Omraade fravige det, og ansætte to fideordnede Lærere i dette Sag? Det næste er, at vi foreslaa, at den ene Lærer i Kemi, Agerdyrkningskemi og Jordbundslære, udgaar. Efter hvad der er oplyst i Dag kan det dog, hvad der ikke har tidligere staaet klart for mig, være, at der burde have to. Det blev nemlig fremhævet af det ærede Medlem for Helsingør (Thomsen), at de to, som vare ansatte, i Virkeligheden havde hver sin specielle Side af denne Videnskab, og at man derfor muligvis burde have to selvstændige Mænd. Det næste Forslag gaar ud paa, at der ikke ansættes nogen fast Lærer i Plante-fysiologi. Jeg anser det dog for rigtig, at den Videnskabsmand kommer til at faae Plads derude, og at det vil være heldigt netop at benytte Leiligheden til at knytte en vis Mand, som særlig er denne Opgave voksen, til Skolen, men jeg tror, at det vilde for hele Skolens Forhold kun være rigtigere, om man havde ansat ham nu som Docent, og saa lod ham vente, indtil der i en vis Fremtid muligvis blev Balance i et beslægtet Sag, og saa ansatte ham fast, med Forpligtelse til at have denne Videnskab, Plante-fysiologi, ved Siden af; han vilde være Mand til tilstrækkelig at fylde den Plads. Endelig have vi foreslaaet, at Læreren i Fysik gik ud. Han er nok bleven ansat ved Trinantsloven for et Aarstid siden. Det forundrer mig i høi Grad, at man ansatte en Mand i et ganske almindeligt Sag som Fysik. Hvad de specielle Sag angaar, kan jeg forstaa, at der er man nødt til at tage dem; der ere for Haanden, og ansætte dem i de enkelte Pladser, men naar det drejer sig om almindelige Sag, vil der her være Plads for en Docent, da man altid herinde, hvis Højskolen vedbliver at være herinde, vil kunne faae dygtige Kræfter nok i det Sag. Saa meget desto mærkeligere er det, at man har undgaaet at optage den Mand iblandt